19/02/2020

Σε ό,τι βάζει το χέρι Της, νοστιμεύει

/ Ορθόδοξες Προβολές

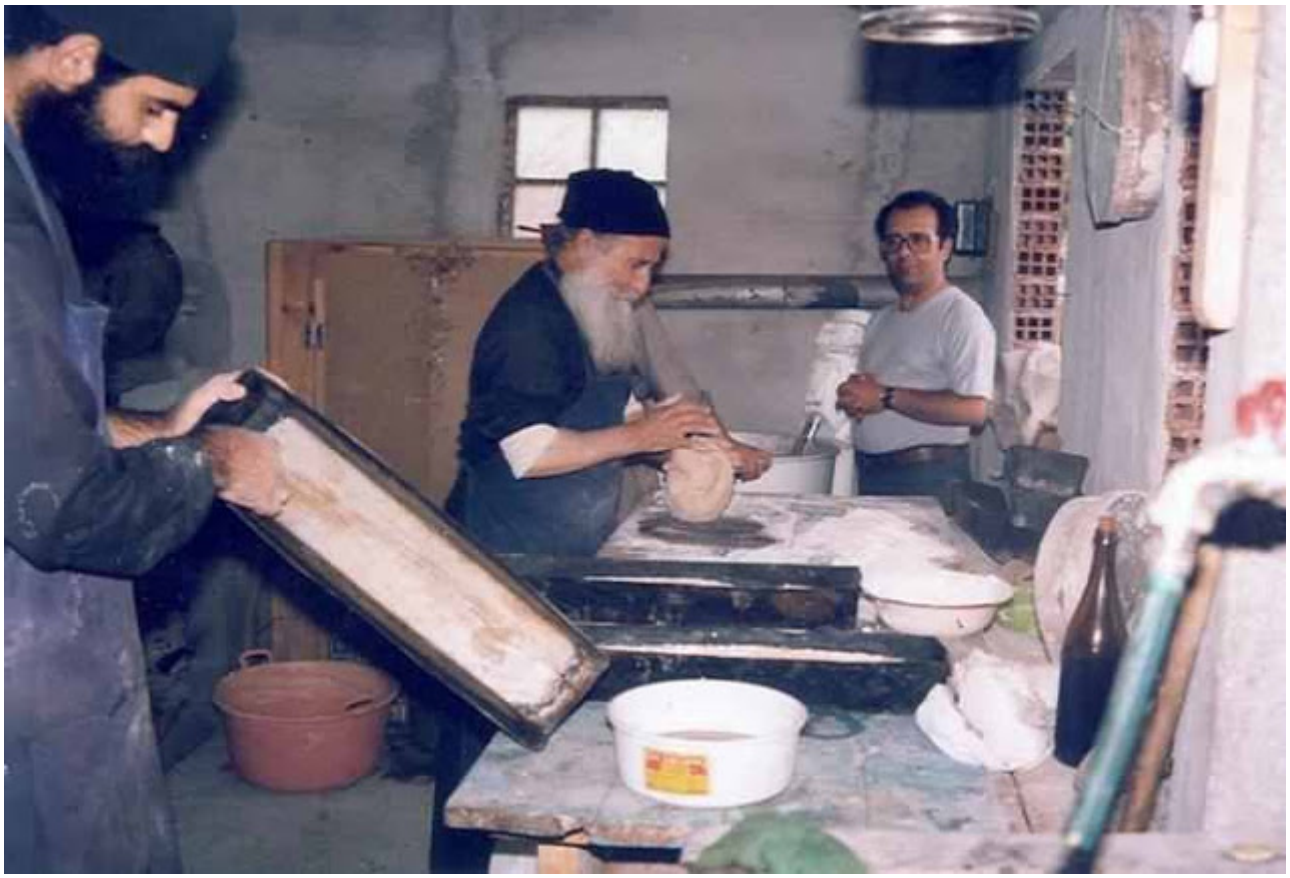

Στην ιερά μονή του Αγίου Παύλου ζούσε στις αρχές του αιώνος μας ένα καλοκάγαθο γεροντάκι, ο γερο-Θωμάς. Διακονούσε στο μαγκιπειό (αρτοποιείο) της μονής σαν βοηθός του γερο-Γρηγόρη, ο οποίος ήταν ο υπεύθυνος ζυμωτής και φούρναρης.

Κάποτε ο γερο-Γρηγόρης απουσίασε για δύο μέρες και άφησε αντικαταστάτη στο διακόνημα τον πάντα πρόθυμο και υπάκουο βοηθό του. Ο γερο-Θωμάς όμως δεν είχε ποτέ ζυμώσει μόνος του και ξαφνιάστηκε. Έπρεπε να ετοιμάσει και να δώσει ψωμί σε εξήντα μοναχούς και σε δέκα με είκοσι προσκυνητές.

Σ’αυτή την ανάγκη του άρχισε να προσεύχεται θερμά στην Παναγία και στον όσιο Παύλο να τον φωτίσουν τι να κάνει, γιατί δεν ήξερε από που ν’αρχίσει. Πήρε λοιπόν το προζύμι και ενώ ετοιμαζόταν να βάλει νερό και αλεύρι, βλέπει δίπλα του μια μεγαλοπρεπή μαυροφόρα.

Ο μοναχός τα έχασε. Εκείνη προχώρησε, πήρε το προζύμι και το ανακάτεψε στη

σκάφη με νερό και αλεύρι. Σε δυο ώρες είχε έτοιμο το ζυμάρι, έπλασε τα ψωμιά, τα φούρνισε και σε δυο πάλι ώρες ξεφούρνισε.

Ο γερο-Θωμάς παρακολουθούσε σαν υπνωτισμένος. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως έγιναν όλα αυτά. Το μόνο που κατάλαβε ήταν πως η μαυροφορεμένη εκείνη γυναίκα δεν ήταν άλλη από την Παναγία. Όταν έφαγαν οι μοναχοί από το ψωμί αυτό, τον ρώτησαν:

-Γερο-Θωμά, πως τα κατάφερες και ζύμωσες τόσο γρήγορα; Τι έβαλες μέσα στη ζύμη και έγινε τόσο γλυκό και νόστιμο το ψωμί;

Μερικοί απ’αυτούς μέχρι σήμερα θυμούνται ακόμη τη νοστιμάδα και τη γλυκύτητά του. Μ’αυτό τον τρόπο φανέρωσε στους μοναχούς η Κυρία Θεοτόκος ότι φροντίζει γι’αυτούς σαν μητέρα για τα παιδιά της.